

Nr 355.

Av herr **Edberg**, om viss ändring i taxeringsförordningen.

Enligt 33 §§ i taxeringsförordningen åligger det varje utbetalare av avlöningar, arvoden eller annan ersättning för utfört arbete att till ledning vid taxeringen för inkomst eller förmögenhet varje år utan anmaning meddela taxeringsmyndighet uppgift på namn, adress och belopp om minst 100 kronor per år som någon hos honom uppburit. Liknande uppgiftsskyldighet föreligger därjämte för försäkringsanstalt, för den som driver trävarurörelse eller eljest yrkesmässig avverkning av skog på annans mark, för den som utbetalt royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt samt — enligt 34 § — för handelsbolag, kommanditbolag och rederi.

Hos företag och inrättningar, som har kontorsorganisation, vilken ombesörjer denna uppgiftsskyldighet, har det blivit vanligt att jämväl tillstålla den inkomsttagare uppgiften gäller kopia av det meddelande som inges till myndigheten.

Med de stränga krav som numera ställes på enskilda inkomsttagare, även då de inte är bokföringsskyldiga, att redovisa alla inkomster de uppburit och hålla reda på vilket taxeringsår olika delinkomster influtit, måste det anses vara en rimlig fordran att envar deklarationsskyldig äger lagenlig rätt att underrättas om de inkomstuppgifter för hans vidkommande som av respektive utbetalare inges till myndigheterna, med andra ord att den praxis som i det övervägande flertalet fall redan gäller blir i taxeringsförordningen uttryckligt föreskriven.

Det hemställes därför,

att riksdagen i skrivelse till regeringen hemställer om sådan ändring i taxeringsförordningen att däri uttryckligt stadgas att sådan uppgift till ledning för annans taxering, som enligt förordningen skall av inkomstutbetalare inges till taxeringsmyndighet, samtidigt i avskrift skall tillställas den betalningsmottagare som uppgiften avser.

Stockholm den 27 januari 1953.

Rolf Edberg.
